

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel
Teruma 5785

In memory of Yosef Avraham ben Yeshaya z"l, father of Paul Friedman
& Mordechai Shmuel ben Avraham z"l, father of Julian & Aubrey Nathan

Shabbat Times
17:17 18:15

Issue 73

Parshat Teruma instructs the Jewish people to build a mishkan, a home, for Hashem to dwell in. When detailing the construction of the Holy Ark, the Torah tells us that Hashem would speak to Moshe from between the Cherubim, the two childlike, winged figures protruding from the cover of the Ark.

The Torah does not tell us how large the space was between the wings of the Cherubim but in most illustrations, the wings are depicted as to almost be touching in the middle. There is but a tiny gap that separates the two Cherubim.

The Gemara brings a medrash that sites one passuk as describing the cherubim as facing each other, and another that describes them as facing the wall. The gemara reconciles this seeming contradiction by suggesting that the faces of the cherubim echo the status of our relationship with Hashem. When we are behaving according to the will of Hashem, then the cherubim are facing each other. When we are not living according to Hashem's will, then they are not facing each other. It would seem that whether Hashem is pleased with us or not, the position of the wings of the cherubim are the same, facing each other with a small gap of space in between.

There was one time in Jewish history when that space was closed entirely and the cherubim were found embracing each other. That was when the Babylonians entered the Temple to defile and destroy it! Many commentators suggest that the message the cherubim were trying to relay was that even in times when Hashem has to mete out destruction on His Temple and His people, His love for us remains strong! I would like to suggest otherwise. The point of the medrash was to emphasize, due to their embrace, the absence of that small space between the cherubim, thereby suggesting that the relationship between us and Hashem had broken down to a state of no return. The destruction of the Temple that ensued as a result, was the rebooting of our relationship, requiring us to start over from scratch! Just as in a healthy marriage, each must give space to the other to thrive and develop themselves, so too Hashem wants there to be a healthy space in our relationship with Him,

for it is within this space where Hashem resonates!

The Torah states that Hashem communicated with us from within the space between the cherubim. If we don't foster and maintain that healthy space, then Hashem cannot truly enter our hearts and minds.

Sometimes our relationship with Hashem is not as healthy as it should be. We may be lacking the healthy space between, yet our situation does not require the same level of reboot that we unfortunately experienced at the time of the Temple's destruction. In this circumstance a new hole needs to be made to allow Hashem to enter.

This is echoed by the medrash, "Open for me the opening of a needle, and I (Hashem) will open your hearts wide enough to drive chariots through!" I always believed that the hole of the needle referred to the "eye" of the needle.

After living through the tragic and tumultuous times since October 7th and witnessing the spiritual awakening of many of the released hostages and their families, I believe that the opening to which the medrash is referring is the actual hole the needle makes when it pierces the body.

The hole that the needle makes can be painful. When the relationship between Hashem and His people has been stifled for too long, sometimes we need the forced entry of the needle to recreate that space between us and Hashem, to reawaken our hearts to Him.

I write these words as Israel and World Jewry braces itself for perhaps the most painful funerals in our recent history, those of the Bibas family. The pain inflicted by this "needle" is immense and beyond belief.

We can only pray that the huge hole that this needle has surely created within the body of the Jewish people, will not close up or become filled with despair and despondency, but will remain open, to be filled with the spiritual awakening of all Jews both in Israel and throughout the world, as we cry out to Hashem to end the pain, so that it should usher in our final redemption, with the coming of Mashiach today!

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Bar Mitzva program

Our Bar Mitzvah Program prepares boys for the Bar Mitzvah milestone, offering spiritual, ethical, and practical skills to guide them into adulthood, informed by mitzvot and Jewish values, fostering significant personal growth and community connection.

We've already completed half of the program, and you can still join

 Grades 6 & 7

 VISIT OUR WEBSITE RCKOLLEL.COM +972 58-794-5168

LEARN & GROW NEW

Join our weekly session, where boys develop life skills through interactive lessons and activities. Learn, grow, and build confidence in a program focused on personal growth, character development, and spiritual growth.

 RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Every Monday
17:25-18:00
Starting March 3

 Ahuza 198 Raanana

Don't miss out - sign up today! More information: +972 58-794-5168

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "תרומה" התשפ"ה

זמני השבת

לעילוי נשמת חמותו של ירמיהו כץ, שרה בת נפתלי נתן 17:17   18:15

73 גליון

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א לשאלות **0584810910**

(ב) אמירת 'חצי קדיש' אינה על הספר תורה אלא על הקריאה ולכן גם כאשר יש רק ספר תורה אחד יש לומר 'חצי קדיש' לפי פרטי הדינים המובאים לעיל, אך אם לא עשה כן אין זה מעבב ואין צריך לומר חצי קדיש פעם נוספת.

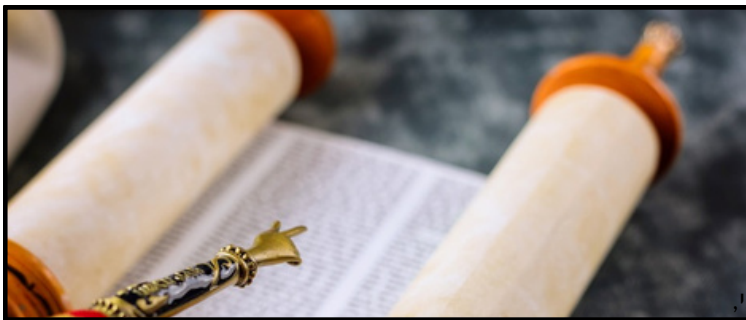
ג) בשבת שיש שלושה ספרים יש להניח את הספר השני קודם ההגבהה של הספר הראשון, על אף שלא אומרים חצי קדיש לאחר הספר הראשון (כמבואר לעיל) וכמבואר בדברי המשנה ברורה (והוא בשם ספר שערי אפרים) שיש להניח את ספר התורה השני קודם הגבהת ספר התורה הראשון וטעם הדבר מבואר בדברי הרמ"א שלא יסיחו דעתם מן המצוות (אלא שכאשר אומרים חצי קדיש התחדש עוד דין שיש להניח את הספר הנוסף קודם אמירת חצי הקדיש כדי שאמירת הקדיש תהיה על שני הספרים).

(ד) בשבת שיש שלושה ספרים אין צורך להניח את הספר הראשון בזמן אמירת הקדיש לאחר הקריאה השנייה (אך את הספר השלישי יש להניח כדלעיל אות א') וזאת או משום שאם יניח את הספר הראשון הרי זה נראה כאילו עומדים לקרוא בו וכשלא יקראו בו הרי זה נראה כביזיון, או משום שמאחר וכבר קראו בו פשוט וידוע שהקדיש עולה גם עליו.

אך בבית מדרשו של הגר"ש סלנט צ"ל נהגו להניח גם את הספר תורה הראשון, ואמר לי ידידי הר"ר יצחק גמינדר הי"ו שכן נוהגים גם בישיבת 'מרכז הרב' בירושלם עיה"ק, על פי הוראת ראש הישיבה הרב אברהם שפירא צ"ל שמאחר שכך נהג הגר"ש סלנט שהיה רבה של ירושלם כך יש לנהוג.

(ה) אין להסיר את המעיל של הספר הבא, עד לאחר סיום גלילת והלבשת הספר הקודם, וזאת משום 'אין עושין מצוות חבילות חבילות'.

ו) כאשר מניח את הספר הנוסף על הבימה יש להניחו מצד שמאל לספר תורה הנוכחי – קרוב לבעל קורא – וזאת כדי שבעל הקורא יקרא את הקריאה הבאה מהספר הקרוב אליו ולא ייראה כמעביר על המצוות.

אם אתה יכול להביא לי נחושת עם כל הלב אל תביא לי כסף עם חצי לב לא צריך טובות, מסתדר בלעדיך, אני רוצה את הלב שלך, רחמנא ליבא בעי!!

אפריון עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַעֲצֵי הַלְבָּנוֹן: עֲמֻדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפְיָתוֹ זָהָב מִרְכָּבָו אֲרָמָן הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה זֶה הַקֶּב"ה שֶׁהַשְׁלוֹם שְׁלוֹ, הַקֶּב"ה מִתְּרוֹמוֹת עִם יִשְׂרָאֵל בֹּנֵה לַעֲצֻמוֹ אִפְרִיּוֹן, וְיֵשׁ לְשֹׂאוֹל וְכִי מָה שִׁיךְ שֶׁהַקֶּב"ה יַעֲשֶׂה לוֹ בֵּית מַעֲצֵי לִבָּנוֹן רִפְיָתוֹ אֲרָמָן עֲמֻדָיו זָהָב וְכֶסֶף וְכו', חֹמֵרִים שֶׁאִפְשָׁר לְקַנֹּת בְּכָל סִנִּיף שֶׁל הַיָּם סִנְטֵר שִׁיךְ שֶׁהֵיוּ רֵאיוֹיִם לְאִפְרִיּוֹן שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים?? אֲלֵא הַתְּשׁוּבָה הִיא , תּוֹכֹךְ רָצוֹף אֶהְיֶה מִבְּנֹת יְרוּשָׁלָּיִם: הַקֶּב"ה הִיא רֹצֵה לִבָּנוֹת אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מֵהַלֵּב שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל אֲבֵל אִם הוּא יִיקַח לָנוּ אֶת הַלֵּב לֹא נוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ לַחַיּוֹת וְלָכֵן צָרִיךְ לְהַכְנִיס אֶת הַלֵּב בַּחוּמֵר, אֲשֶׁר יִדְּבֹנוּ לִיבּוֹ, מִטְּבַע שֶׁל אֵשׁ , הַתְּלַהּבוֹת שֶׁל קְדוּשָׁה , לֵב בּוֹעֵר וְחֵם לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְּבָרַךְ!....

אין התרומה של הכסף עיקר, זה לא "דינר" לטובת הקב"ה אלא ההשתוקקות היא העיקר ההתלהבות שדנרשת מאיתנו ורתיחת הלב, וזה נכון לכל עבודת ה' שלנו יש לעורר את האהבה עד שתחפץ , לעורר לבי לאהבתך להכניס השתוקקות בלימוד, לב בנתינה, דבקות בתפילה, להילחם בשגרה השוחקת וכמו האש שפעמים מרצדת כלפי מטה אך שוב עולה אל שורשה, כך אנו נצית מחדש את הלבבות לאהבתו יתברך, שבת שלום!

שאלה: בשבת הקרובה מוציאים שלושה ספרי תורה. האם אפשר לפרט את פרטי ההלכות הנוגעות לשבת כגון זו?

תשובה: אכן בשבת הקרובה נקרא אי"ה שלוש קריאות שונות, פרשת השבוע, קריאת שבת ראש חודש, וקריאת פרשת שקלים.

השולחן ערוך פסק שבשבת כזו יש להוציא מארון הקודש שלושה ספרים, בראשן קוראים פרשת השבוע – פרשת תרומה, בשני קוראים את הקריאה של שבת ראש חודש מפרשת פנחס, ובספר השלישי קוראים את הקריאה של 'פרשת שקלים' מפרשת 'כי תשא'.

הטעם שקוראים לפי הסדר הנ"ל הוא משום הכלל ההלכתי 'תדיר ושאינו תדיר – תדיר קודם'.

הטעם שיש להוציא שלושה ספרים ולא מוציאים רק ספר אחד וגוללים אותו ממקום למקום הוא משום 'כבוד הציבור' – שאין זה כבוד הציבור שיהיו הציבור דוממים ומצפים בזמן גלילת ספר התורה (יש הלומדים שהוא עניין של 'טירחא דציבורא'). בספר הראשון די לקרוא לששה עולים, ולעולה השביעי קוראים את קריאת שבת ראש חודש, והמפטיר הוא בספר השלישי בקריאת פרשת שקלים.

ולכן אין לומר 'חצי קדיש' לאחר הקריאה הראשונה, שהרי עניין הקדיש הוא להבדיל בין מניין העולים לחובת היום ובין עליית מפטיר, ומאחר והמפטיר אינו אלא בקריאה השלישית, אין לומר חצי קדיש בין הקריאה הראשונה לקריאה השנייה, אלא יאמרו את ה'חצי קדיש' לאחר קריאת שבת ראש חודש (בספר תורה השני) והספרדים נוהגים לומר חצי קדיש גם לאחר קריאת המפטיר – קריאת פרשת שקלים.

אם טעו ואמרו 'חצי קדיש' לאחר הקריאה הראשונה – פרשת השבוע, יש מי שכתב שיש לשוב ולומר שוב חצי קדיש גם לאחר הקריאה השנייה.

אם קראו לשבעה עולים בספר הראשון, למנהג האשכנזים גם במקרה כזה אין לומר חצי קדיש לאחר קריאה זו, אך למנהג בני ספרד במקרה זה (שהעלו שבעה עולים ויותר כבר בספר הראשון) יש לומר חצי קדיש גם לאחר קריאה זו ואז יאמרו שלוש פעמים 'חצי קדיש' – אחר כל ספר.

ואזכיר עוד כמה הלכות השכיחות לכל שבת שמוציאים בה יותר מספר תורה אחד: (א) כאשר אומרים 'חצי קדיש' יש להניח את הספר תורה שממנו יקראו את הקריאה הבאה על הבימה וזאת כדי שהקדיש ייאמר על שני הספרים, אך אם לא עשה כן אין זה מעכב ואין צריך לומר חצי קדיש פעם נוספת.

לב של איש בהכנ"ס ספרדי "ממעמקים" בכולל הקהילות, תפילות, קהילה, שיעורים.

הרב יוסף בלאושטיין שליט"א

משה רבינו מתקשה, מה הקשר? למה ה' מצוה אותנו להביא מחצית השקל? כיצד מטבע קטן יכול לכפר על עבירה נוראה כמו חטא העגל? "זה יתנו כל העובר על הפקודים..." אמר רבי מאיר נטל הקב"ה כמו מטבע של אש מתחת כסא הכבוד והראה לו למשה כזה יתנו. ויש לשאול ומה פתאום יש מטבעות מתחת כסא הכבוד הרי שם נמצאות נשמות ישראל, ואם רצה להראות לו את משקל המטבע מטבע של מתכת היה צריך להראות לו!

אלא התרוץ הוא שהקב"ה הראה לו שכמו שהטבע של האש להיות מתלהב ועולה תמיד כלפי מעלה להידבק בשורשו ולמרות שלרגעים האש קופצת גם כלפי מטה אך מיד עולה שוב כלפי מעלה בהתלהבות כך אני מבקש שעם ישראל יתנו את הכסף המכפר על חטא העגל, בלב רותח, בהתלהבות, בדבקות. כדי לכפר על חטא העגל שנעשה בהתלהבות של עבירה צריך לתקן בלב רותח של אהבת ה', רחמנא ליבא בעי!! את הלב שלך אני רוצה! זאת מטבע האש שגנוזה תחת כסא הכבוד במקומם של נשמות ישראל, וכן בפרשתנו:

דָּבָר אֲלֵבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ־לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ יִדְבְּנוּ לִּי תְקֻחוּ אֶת־
תְּרוּמָתִי: אֹתָהּ יִכּוֹל לַבְּחוּר מֵהַלֵּבִיא, זָהָב כֶּסֶף נְחוֹשֶׁת תְּכֵלֶת אֲרָגָמָן וְעוֹד אֲבֵל
בְּתַנְאֵי אֶחָד, מִדְּבַת הַלֵּב!!